

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a mistof vydání

v Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndall, S. D., pro státy South a North Dakotu.

Předplatné:

Pro Spojené Státy \$1.50. Pro Kanadu \$2.00. Do Evropy \$2.50 ročně.

Zásilky peněžní dějte se pomocí poštovních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Drafts), anebo v registrovaném dopise. Oznamujte-li své přestěhování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členství ohledně uveřejnění. Musí být stručné, psané bez úmyslu někoho osobně poškodit a podepsány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

Nový celní zákon je v platnosti, a jakmile "vystoupí v platnost" slibované levnější živobytí, neopomeneme to svědomitě zaznamenat.

Od té doby, co p. Taft odešel z Bílého Domu, ztratil 60 liber na váze, a ovšem on jest to rozdíl, žiti na služném \$75,000 a na profesorské gázi \$5,000 ročně.

V jednom česko-americkém časopise povídali jsme si zprávy nadešpané "Ženská láska až za hrob" a možná, že jest někdy taková láska, ale obyčejně jest to ženská nenávisť, která jde až za hrob.

Bylo vypočteno a matematickou přesností, že výlohy z vychování dětí stoupou o 40 procent za posledních deset let, což zrovna nemusí, ale může být jednou z příčin "plemenné sebevraždy" v Americe.

Jiná zem, jiný mrav, jiný lid. V Americe se kolikrát stalo, že studenti byli vyloučeni ze škol, poněvadž se trochu zapoměli v holdování Gambrovi, kdežto v holdování Greifswaldu v Německu vyloučení byli studenti abstinenti, poněvadž odepřeli podílet se na "pivním večírku" a píti na počest císařova jubilea.

Zlomyslnost některých lidí jest nade všecko pomýšlená. Tak na příklad v Chicagu se otrávil jeden občan, 25-letý, a své mladé, 18-leté ženě zanechal tento vztek: "Goodbye Ruth, doufám, že tě uvidím aspoň na minutu v den posledního soudu. Jsem na cestě do pekla." Těžko říci, zdali se ta mladá vdova na ono shledání těší.

V Americe konány jsou protestní schůze proti zacházení se Židy v Rumunsku, z nichž na jedné řečnil p. Clark, předseda sněmovny poslanecké a jest to třeba všecko pravda, že s těmi Židy v Rumunsku se zachází, jak by se mělo, avšak podle našeho mínění se stávkáři v okolí Calumet, Mich. a se socialisty v Seattle, Wash. se zachází mnohem hanebněji. To ho by se páni ve Washingtonu měli povšimnouti, nežli začnou mluvit před cizím prahem.

Jest to věc skutečností, že starší mládež, třeba že mohou mít jisté dobré vlastnosti, jsou velmi ještější. Oněchdy v Medford, Ore., zemřel jeden, ve věku 73 let, a v poslední vůli nařídil, aby na jeho náhrobku zobrazen byl starý mládežec, stojící na kraji řeky Jordán, připravující se přebrodit tu řeku, na její druhé straně skupina starých panen libežnou kyne a pod tím v nezdolitelných písmenech vytesán následující nápis: "Neodvlastněnu, hezkému starému mládežci, jenž za svých mladších dnů raději žil svobodně, než aby se oženil a měl osudnějšího bossa vládnoucího nad sebou." Ten starý mládežec byl jistě svatosvatě přesvědčen, že všechna děvčata, od patnáctiletých až do těch, o jejich věku jest to neodvočitelnost mluvit, hořela touhou vzít si jej.

V čele dráhy Illinois Central nejsou patrně jenom sami kapi-

tání průmyslu, ale jest tam aspoň jeden filosof, neboť zmíněná železnice rozeslala na všechny své úředníky, zřízence a zaměstnance vůbec cirkuláře, kde se praví mezi jiným: "Pěstujte umění žiti tak, jak jste a na svět hleďte tak, jak jest. Tento národ měl jednou silného prezidenta, jenž vždycky vysvětloval své dobré zdraví řečmi: 'Mám rád svůj práci.' Spokojenost s vašim denním údělem, spokojenost s vašim pravidelným zaměstnáním, jest velikou pomocí k rozptýlení trudných myšledek. Z duševních příčin, trudových se jest nejhorší. Naučte se být páni nad vašimi náladami. Nechte se unášeti jako bezmocná bárka bez vesla, zmítaná sem a tam každým počtem bolesti a každým větrem duševních muk." Nevíme, zdali zřízení dráhy Illinois Central byli by příjemněji uvítali oznámení o zvýšení mzdy, nežli svrchu citovanou filosofii, ale trochu pravdy jest v ní, to dlužno doznati.

SOUDCOVSKÁ TYRANIE.

Jest to historickou skutečností, že nikdy nebyla tyranie tak svěfepá a tak brutální, jako tyranie soudcovská. K takové tyranii spějí Spojené Státy. V teorii je sice vláda naše oddělena na tři odbory, zákonodárný, výkonný a soudní, avšak ve skutečnosti odbor poslední zmíněný stále více mocí uhubuje na úkor dvou prvních.

Není to již žádnou vzácností, že soud prohlásil zákon kongresem neb sněmem přijatý za neústavní, což jest zřejmým zasahováním do právomoci odboru zákonodárného. V teorii sice žádný občan nesmí být zbaven svobody, leč výrokem poroty svých spoluobčanů, a dokonce i před směřem neb policejním soudem každý žalátní může o porotní řízení, nieměně však soudce, pro tak zvané zlehčení neb "urážku" zvanu, sami posílají do vězení "provinilce" bez všeho procesu. Vydvání soudních zápočetů jest zasahováním do právomoci odboru výkonného a ústava musí být důkladně "skroucena," aby se z ní vyrozumělo, že něco podobného jest dovoleno.

A jest to vydáváním oněch zápočetů, jež se zvrhlo v hotovou soudcovskou tyranii. Soudcovští pašové zapovídají dělníkům ve stávkách konati hřídky, odhívají schůze, mluví na nich a konečně našel se soudec, Humphries v Seattle, Wash., jenž zakázal socialistům vůbec schůze na uličkách odhívati a řečniti na nich. A přece ústava výslovně praví, že občané Spojených Států mohou se scházeti v pokojných shromážděních a rokovati o stížnostech, jež snad mají proti vládě a dále praví ústava, že právo tohoto pokojného shromažďování nikdy nesmí být obmežováno.

Pro onoho soudece Humphries dá se uvést pouze jedna omůlva, a sice, že není asi duševně přičetným, tím dá se vysvětliti jeho rádní a jinak nelze nazvat jeho počínání. Konečně zašel tak daleko, že vrchní soud vrátil ty některé z jeho zápočetů, avšak Humphries prohlásil, že tento tribunál nemá právomoci v otázkách a věcech toho druhu a řádl dále. Proti zápočetům konání pouličních schůzí podepsána byla "resoluce protestu," ale nyní Humphries posílá do vězení všechny, kdož se podepsali a mezi těmi jsou mnozí vynikající muži, na příklad bývalý příručí generální návládní státu Washington a jiní občané, kteří se nechláš k socialistické straně a kteří podepsali resoluci, poněvadž nemohli se děle diviti na řádní zmlněného soudece. Že o přičetnosti Humphriesové mají pochybnosti i jeho kolegové, o tom zdá se svědčiti ta okolnost, že konali schůzi a některé z osob do vězení poslaných propustili na tak zvané habeas corpus.

Jak to vypadalo v soudní síni, když souzený byl "zločinec," o resoluci protestu podepsavší, a tomu vyjímáme následující z obšírné depeše Spojeného tisku: "Sešna v síni soudece Humphries byla pozoruhodnou. Soudní síň byla nappána k zalnutí a zástup přerušoval a tloukal často. Většina vězňů, když byli předvedeni, znovu vyjádřili své opovržení pro soudece a vyzývali jej, aby udělal to nejhorší. Glenn Hoover, advokát pro obžalované, byl po-

kutován, zbaven práva provozování praxe a odkázán do vězení, jakmile začal mluvit. Advokát H. M. Wells, socialistický kandidát za mayora v poslední volbě, byl zbaven práva provozování praxe, aniž by mu bylo dovoleno promluvit slovo na obhajobu.

Pí. William McNallyová povstala s dítkem v náruči. Soudec pravil, že nepřeje si poslati nemluvně do vězení. "Jen se nerozmýšlejte," pravila žena doslovně. "Nemluvně jest zrovna tak vinné, jako já." Byla pokutována \$100 a poslána do vězení s nemluvnětem a malým hochem. — Manžel ženy, veterán ze Španělské války, rovněž byl pokutován \$100 a poslán do vězení. Šest žen a dvě děti jsou v okresním vězení dnes večer.

Během soudcovy přednášky o zlech pouličního řečnění prohlásil, že Albert R. Parsons, anarchista obžalovaný v Chicagu po Haymarketké řeči, byl vinným vraždě skrze podněcování k vzbouření se. Obstarožná žena černé oděná, stojící na židli v zadní části soudní síně, zvolala: "To není pravda. On byl nevinným člověkem. Já jsem Parsonsovou vdovou." Jakmile soudec Humphries se vzpamatoval ze svého překvapení, zvolal na ženu, která byla Lucy Parsonsová: "Vdova nebo ne vdova. Buďte zticha nebo vás pošlu do vězení."

Tedy taková scéna, dle depeše veliké tiskové agentury, která jistě nepřibarvovala na prospěch obžalovaných, odehrávala se v americké soudní síni. Nebyla by možná v žádné konstituční monarchii a snad ani v Rusku ne. Tak daleko si troufá tyranie, která není ničím jiným, nežli prostředkem útisku v rukou velkokapitálu, v "nejsvobodnější zemi na světě." Tato soudcovská tyranie jest horší, než bylo panství anglické a švédské, než byla otrokářská moc před válkou občanskou a tato tyranie musí být stržena, nemá-li se státi americká ústavní svoboda paskvillem.

NĚMECKÉ ASPIRACE.

Němečtina druhou zemskou řečí ve Spojených Státech, to jsou aspirace amerických Němců, k tomu cíli pracuje Německo-americká aliance, která jest rozvětvena ve mnoha státech, od východního pobřeží až po Colorado. Němci nijak se tím neskrývají, jaké jsou plány a tužby jejich. My pochybujeme, velmi pochybujeme, že se jim ty sny vyplní, neboť německý dorost nejen nezachovává si o nic více nemectví, nežli na příklad náš dorost český a přistěhovalectví z říše upadá rok od roku. Ba zdá se nám, že proces odnárodňovací mezi Němci jest rychejší nežli mezi námi.

Sotva bude němečtina druhou zemskou řečí ve Spojených Státech, což není ani záhodno ani zádueno, ale Němci pracují za velkým cílem a ten jest jim vzpruhou. A ovšem že mezi Němci, jako mezi námi, jsou rozdíly náboženské a politické a konečně i společenské, avšak když se jedná o zájem společný, o "německou myšlenku", tvoří jeden šik. To jest, proč Němci mají veliký vliv v politice a proč vynikli na poli průmyslového a obchodního podnikání.

Během slavnosti Ak-Sar-Ben uspořádali Němci v Omaze svůj den, v upomínku na přistání první německé přistěhovalce v pravý v r. 1863, a na slavnosti té všichni se podíleli. Uspořádání toho dne stálo mnoho tisíc dolarů, ale jest to uznáváno za velmi dobrý "investment". Jak to jeden krajane trefně vyjádřil, v takovém městě, jako jest Omaha, třeba jest jednou za čas ukázati, že zde nejsou jenom sami Američané, ale že jest tu hodně lidí jiných národností, kteří též přispívají k rozvoji a prosperitě města a státu a s nimiž má být počítáno. To jest celkem asi hlavní účel takových manifestací. My je ani z daleka nepřeceňujeme, ale také je nepodeceňujeme. Bezvýznamnými byly by takové manifestace jenom tehdy, kdyby nebylo zároveň tak zvané "drobné práce," kdyby snad po takové slávě sledily se ruce v klu.

Tím, kdož o uspořádání německého dne se přičinil, dostává se zaslouženého uznání od veřejného tisku, nikoli surových posměšků jako na příklad z jisté strany do-

stalo se pořadatelům českého dne na nebrasské průmyslové výstavě. Ten nebyl ovšem tak velkolepý, jako den německý, ale také u porovnání s tímto stál pakatel a účel byl stejný. Mezi Němci, jak svrchu pravíme, jsou rozdíly jako mezi námi, ale není tam demoralizování a otravování veřejného života; proto Němci tvoří mohutný celek, který respekt si vynuceje. Jsou-li mezi Němci krtkové, kteří jenom podrývají, poněvadž nemají vůle ani schopnosti, aby něco vybudovali, není jim tam poskytnuto půdy, kde svoji krtké práci by provozovali.

Od mnoha našinec, kteří byli svědky německého průvodu, jsme slyšeli, že my, Češi, měli bychom něco podobného uspořádati ve vhodné době a snad přísti hlavní závody Národní Jednoty Sokolské byly by takovou vhodnou dohou. Nenavrhujeme ničeho, tlumočíme pouze myšlenku, která tolika krajany byla vyjádřena, a bude-li uspořádáno něco velikého, něco reprezentativního, budeme pomáhati dle sil svých, ať kdokoli jest v popředí.

NOVÝ CELNÍ ZÁKON.

V pátek večer, dne 3. října, podepsal prezident Wilson celní osnovu Underwood-Simmonsovu, která stala se tím zákonem. Kromě těch položek, kde výslovně je uvedeno, že vstoupí v platnost později, reforma cla stala se skutkem v pátek večer a v sobotu ráno v amerických celnicích všecko se již počítalo dle nového zákona. Jest to nejradikálnější celní reforma, jež provedena od války občanské. Clo sice opraveno za druhé lhiby Clevelandovy, ale tehdejší osnova byla takovým kompromisem, že prezident Cleveland nechtěl se k ní znáti, prohlásil ji za "perfidii" a dovolil, aby se stala zákonem bez jeho podpisu.

Přitomnou osnovu podepsal prezident Wilson s ehtí, ba mohl zvolati, "srdce má, čeho přejší si více?" Nebyla sice uplatněna zásada volného obchodu, která vlastně nebyla nikdy demokratickou zásadou, avšak clo, u porovnání se zákonem Payne-Aldrichovým, sestřizeno bylo důkladně. Celní sazby, dle starého zákona, byly průměrně 37 procent, dle nového 27 procent. Za starého zákona za více než \$880,000,000 zboží dováženo bylo do Spojených Států bez cla, dle nového zákona bude na "volné listině" více než za \$1,000,000,000 zboží. Starý zákon vynesl cla kolem \$305,000,000 a odhaduje se, že nový zákon vynese asi \$249,000,000.

Z toho však nebudíž usuzováno, že vládní finance utrpí, neboť kdežto korporaciční daň za starého zákona vynesla \$37,000,000, za nového zákona daň ta a daň z důchodů vynesou přibližně \$122,000,000. Senátor Simmons míní, že za nového zákona přebytek ve vládních financích bude od \$10,000,000 do \$15,000,000, ale to jsou ovšem jenom pouhé odhady či vlastně hádanky. Teprve skutečnost ukáže, jak se nový zákon osvědčí, jaký bude mít vliv na průmysl a prosperitu země.

V mčině tvůrců zákona, demokratických předáků v kongresu, následující jsou nejdůležitější stránky nového tarifu: Uvedení surové bavlny na volnou listinu a snížení téměř dvou třetin v tarifu na vlněné šatstvo, zvláště laicinských drubů. Snížení jedné třetiny (průměrně) na bavlněné šatstvo. Snížení cla na cukr, s jeho úplným zrušením v r. 1916. Snížení jedné třetiny (průměrně) na hliněná a skleněná nádobí. Zrušení veškerého cla na masa, ryby, mlékařské produkty, mouku, brambory, uhlí, železnou rudu, stavební dříví a mnohé třídy farmářských a jiných strojů. Celkové snížení cla na všechny důležité předměty ve všeobecném používání.

Z tohoto každý sezná, že zdali theorie, jako by ohraněné clo bylo zodpovědné za drahotu živobytí, jest zdravou, nynější zákon měl by přispěti k zlačením živobytí. Bylo totiž clo na předměty, které nejvíce vrstvy lidu nejvíce potřebují, buď zrušeno úplně neb valně sníženo. Z této příčiny budeme-li nyní vlivem nových zkušeností a od toho, jak se osvědčí, zvláště bude celní politika obou stran, jak demokratické, tak republikánské.

Jest to skutečností, kterou netřeba si zapírat, že republikánská strana prohrála kongres a konečně prezidentství, poněvadž neprovedla takovou revizi cla, jak národ od ní očekával. I sám prezident Taft doznával, že některé položky v zákoně Payne-Aldrichově byly příliš vysoké, obzvláště ona týkající se vlny a vlněného zboží, ale zákon podepsal, poněvadž podle jeho mínění bylo lépe dostati půl bochníka chleba, nežli žádný. Že nebyla provedena revise cla, jak národ očekával, takové stanovisko zaujali progressivisté a administrace Taftova nepokládala zákon Payne-Aldrichův za konečné rozluštění celní otázky a celkem možno říci, že sentiment v zemi jest proti ochrannému clu tak vysokému, a by součtě byla znemožněna; avšak jedná se o to, zdali revise profedná stranou demokratickou nezšla příliš daleko, zdali nezašla tak daleko, aby americký průmysl trpěl.

Na to jediné budoucnost, zkušenost, odpověď dá. Co se daně z důchodů týče, ta ovšem jest spravedlivou, jest tou nejspravedlivější daní, a má-li nějakou chybu, jest v tom, že nejde dosti daleko. Veřejné mínění v Americe jest pro daň z důchodů, to se dostatečně ukázalo tím, že přehlasovali Nejvyšší soud Spojených Států, jenž daň tu prohlásil za neústavní a přijde čas, kdy této daně bude použito k zamezení dalšího vzrůstu amerických bohatství, od nichž republie a lidováldě hrozí to nejvážnější nebezpečí.

ZÁSoba A SPOTŘEBA MASA.

Nedávno majitelé velikých jatčeniých závodů konali svůj sjezd a byly to veliké nářky, které celou zemi se nesly. Že prý za deset let porter-house steak bude se prodávati za \$1 libra a nastane prý doba, kdy maso úplně zmizí se stolu amerického dělníka a to bude mít za následek anamieku, chudokrevnou raen, atd., atd. Jako onen Mr. Lugubrious Blue jednoho známého amerického kartonistu, mluvil jateční trust na svém sjezdu. Že cena masa stoupá, víme všichni. Ty doby, kdy se říkálo, že v Americe může se každý najísti masa do syta, jsou pryč a nevíme, vrátí-li se kdy. Volná range, kde se páso na miliony kusů dobytka mizí a to samo o sobě jest velmi důležitým činitelem. Nieměně však jest otázkou, zdali stoupání ceny masa jest nutnou výslednicí poměrů, zdali vládné a rozhoduje tu zákon zásoby a spotřeby. Jest hodně těch, kdož o tom pochybují a pro doklady nemusí jiti daleko.

Snad nikde, v době tak krátké, nebyly nahromaděny peníze, jako v jatečním průmyslu. Armourové, Swiftové a ti ostatní "prasečí baroni" vládnou sty miliony dolarů a jejich tatičí začali s ničím. A celým tajemstvím tohoto úspěchu jest, že kupovali hodně lacino a prodávali hodně drahé — kontrolovali cenu živého dobytka a kontrolovali cenu masa a kontrolovali ji dodne, přes všechny kontritustové zákony a "rozbití" trustů. Byl to jateční trust, který lidu Spojených Států nejvíce zdražil živobytí, a poněvadž měl tu moc v rukou, zlomil i železný zákon zásoby a spotřeby.

Jateční trust stoupání ceny masa svidí na nedostatek dobytka, ale souasně jest to chladivých nárah na sta milionů liber masa a některé jest tam již leta a to drženo jest tam jenom proto, a by se ohešel onen zákon zásoby a spotřeby a cena mohla být udržována na výši. To se nikdy neukázalo jako letos. Následkem sucha na středním západě mnozí farmáři donuceni byli prodávati dobytek, pro kterýž neměli píec a namoze ani vody dosti. Jatky byly zahrnuty dobytkem a ve dnevch, kdy nával byl obvelší veliký, cena poklesla, avšak cena masa nejenom nepoklesla, nýbrž stoupala a stoupá neustále.

Přišlo-li cena porter-house steuku na dollar, přijde-li doba, že maso zmizí se stolu amerického dělníka, který bude pak odkázán na brambory, na ryži a na takovou stravu jako japonská "kui," to jest ovšem "otevřená otázka." Na celém světě není tak trpělivého lidu, jako jest slavný národ Spojených Států, ale písa to přece pochybujeme, že by se spoko-

žili ryži, brambory a takovou vegetariánskou dietou, zatím co "prasečí baroni" hromadí by další miliony a ze svých chladřben propustili vždycky jenom tolik masa, aby cena na výši se udržela. Kdyby americký lid měl vládu, jež by to dovolila, kdyby strpěla, aby lid zdejší upadal v anamieckou raen, jak předpovídají jateční baroni, taková vláda nezsluhovala by lepšího osudu, nežli vláda Ludvíka XVI. ve Francii. Příčinou a vzpruhou francouzské revoluce nebyly ideály, nýbrž otáčka živobytí a otáčka tato byla na dně skoro všech revolucí.

Zákon zásoby a spotřeby nemůže změnit ani ta nejlepší a nejmocnější vláda, ale dobrá, poctivá vláda může zameziti rušení, oběhání tohoto zákona. To se dnes děje v Americe a konečně i v jiných zemích světových a v tom dlužno hledati vysvětlení a příčin drahoty živobytí.

ČESKÁ AMERIKA PŘED TŘICETI LÉTY.

V Clevelandu jeden krajane podal žalobu na náhradu \$10,000 proti "Volnosti," již zaniklé, pro článek, v němž brána v pochybnost nejenom jeho bezúhonnost, ale i dávno mrtví jeho rodiče zneuctívání. Žalování byli pp. Vopalecký a Tuma, a zdali těch \$10,000 zaplatili, známo nám není.

Pěvecký sbor Lumír v St. Paul, Minn. uspořádal koncert v síni řádu Čech.

V North Bend, Neb., založen byl klub Č. S. P. S. a požádal o přijetí do Jednoty podle jménem Moravská Orlice.

Před třiceti léty čítala Jednota Č. S. P. S. 90 řádů a 5,142 členů. Dnes, ačkoli došlo v ní k vážné roztržce, čítá přes 25,000 členů.

Ve článku pod názvem "Zdar krajana" zmiňuje se Pokrok Západu obšírně o obchodě p. M. Svačina v Omaze, který tehdy právě přestěhoval do nové budovy. Pan Svačina jest snad dosud živ a bydlí kdeś ve státě Washington.

"Svobodná Obec" v Chicagu vydala prohlášení, v kterém prý, dle P. Z., dala p. Zdrůbkovi "vysvědčení pílnosti a dobrých mravů" a redaktor posleže zmíněného listu k tomu podotýká: "Nuž, rádi věříme, že p. Zdrůbek není tak zlým, jak jej nepřátelé jeho malují, avšak pochybujeme, že "Svobodná Obec" má právo mluvit jménem "celého českého Chicaga." Ostatně, kdo seje vítr, klidí bouři. Jestli že byl p. Zdrůbek příliš příkře posuzován, nechybělo na podnětu k tomu."

Redaktor Pokroku Západu velmi se rozhorčil nad zapradajností a korupcí v politice a mezi jiným napsal: "Bohužel, že i mezi Čechy nalezájí se bídní takoví, kteří se neostýšejají vliv svůj neb hlasy zapradávati a známe místa, kde rozvážení soudků piva neb častování a chlást jsou obvyklým prostředkem. Tím ovšem vrhají hanbu na sebe i své spolukrajany. Ten, kdo bídákům takovým chytavý prolévá, ovšem má je v opovržení, tak jako každý řádný občan. Kdož by všichni naši pořádní rodiči takovým zpruitelům práva volebního okazale projevili své opovržení a odkopli je ze slušné společnosti slušných lidí co vyvrhel lidský, který není hoděn žiti v zemi svobodné." To jsou zrovna hrozná slova a takové zapradávání za součky piva a chlást jest ošklivou věcí, ale ještě horší jest, když se zapradávají časopisy, za stovky a tisíceovky.

V Johnson Co. v Iowa zvolen byl Čech, p. Simek z Iowa City, za okresního inspektora a byl to snad první Čech, jenž v onom státě zvolen byl do úřadu.

Poněvadž v okresu Saline nedostalo se Čechům očekávaného uznání, vystoupil p. S. J. Hofman jako neuvážený kandidát pro úřad okresního poklačka, což v Pokroku Západu oznámil.

V okresu Colfax navrhli demokrate za okresního klerka p. V. Malého a p. J. W. Kozana za soudece.